

[Christmas Møller.]

der staar i Loven, det kommer an paa, saaledes ogsaa i vort Forslag. Hvis vi tog Regeringsforslaget rent umiddelbart og slet ikke tænkte paa den Fortid, vi kender, hvor meget staar der saa i Regeringens Forslag om Realiteterne? Det er jo først ved Valutaattest-Systemets voldsomme Benyttelse, at Loven faar hele sit Indhold. Dernæst kan det heller ikke være ubekendt for det ærede Medlem Hr. Rager og for den højtærede Handelsminister, at det er vor Opfattelse, og vi synes, mange Foreteelser i det økonomiske Liv i Tiden giver os Medhold deri, at f. Eks. det, som ogsaa for os er vigtigt og nødvendigt, nemlig at holde Landets Valuta, maa være Nationalbankens Sag og maa gøres med Nationalbankens Midler, og Nationalbankens Politik i de sidste tre Fjerdingaar er et Udtryk for, at Valutacentralen ikke har kunnet gøre det. Dernæst er der jo ingen, der kan være i Tvivl om, at vi for vort Vedkommende mener, at man gennem Toldforanstaltninger og andre Foranstaltninger skal søge at klare de beskæftigelsesmæssige Forhold, og dette har vi da ogsaa stillet Forslag om.

Den højtærede Handelsminister beklagede, at han ikke havde et enigt Udvalg bag sig; man kunde have opnaaet bedre Resultater, sagde Ministeren. Jeg maa have Lov til at spørge: Hvor? Hvis Forslaget kan blive bedre, saa har Ministeren jo frit Lejde til at gøre det bedre. Han har jo ikke villet forhandle, han har ikke villet forhandle om Storhandelens Ændringer, der har ikke været noget at tale om. Derfor maa jeg have Lov til at sige til Ministeren, at jeg forstod slet ikke denne Tale.

Den højtærede Minister sagde, at der ikke i det konservative Forslag toges Hensyn til Handelsoverenskomsterne, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at jeg ikke havde brugt mange Ord til at nævne det. — Jeg har i Betænkningen fyldigt angivet, hvorledes Forslaget er bygget op. Stillingen er jo den — jeg beder om Tildelse til et kort Citat —, at der i det konservative Forslags § 7 staar:

„Saafremt Riget har forpligtet sig til at indføre et bestemt Kvantum af en Vare (eller for et bestemt Beløb) i Riget, skal Ministeren for Handel, Industri og Søfart føre Forhandling med

den paagældende Brancheforening om, hvorledes nævnte Forpligtelse kan opfyldes.“

Saa er det fuldkommen klart, at saa kan ogsaa vort Forslag fuldt ud opfylde en saadan Forpligtelse. Den højtærede Handelsminister nævnte i Forbindelse med vort Forslag: Ja, men hvis man nu fører meget Korn ind i Landet? Nu kan jeg naturligvis ikke forlange, at den højtærede Handelsminister skal huske disse Ting saa vel som jeg, men det var nu et meget daarligt Eksempel. For det første har vi jo en Kornafgift, som i væsentlig Grad eller i næsten afgørende Grad ordner det Forhold. Dernæst maa man have Lov til at sige, at Rigsdagens Valutaudvalg har ikke gjort meget stor Nytte igennem Aarene med Hensyn til at begrænse Kornimporten, for Landstingsmand Lange og jeg har, for at tale med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, musiceret solo, vi to, hver for sig. Har vi haft nogen Støtte af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen? (*Hans Nielsen*: Ja, ja!). Ja, ja, siger det ærede Medlem, nej overhovedet ingen! Har vi haft nogen Støtte fra anden Side i Udvalget? Overhovedet ikke! Jeg tror ogsaa, at den højtærede Handelsminister maa indrømme mig, at skal sligt ordnes, skal det ordnes med Afgift, med Told, saaledes som det ogsaa er ordnet i Øjeblikket.

Dernæst vil jeg gerne vende mig med et Par Bemærkninger til Udvalgets Ordfører, som jeg har svaret med Hensyn til Betænkning og sligt, og jeg gentager, at det ikke var nogen Beklagelse. Mange i dette høje Ting kender mig — det har jeg Lov til at nævne i denne Forbindelse — saadan, at de ved, at jeg plejer at komme med mine Betænkninger og Ændringsforslag til den Tid, det kræves, og ikke plejer at beklage mig over, at det skal gaa hastigt. Det, jeg har beklaget mig over, er, at i en Betænkning, som ellers plejer at være et Dokument, Historikerne kan stole paa, har de Herrer skrevet noget helt forkert. Jeg kan jo ikke sige, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var blid imod mig, og derfor kunde man maaske synes, det var ganske ejendommeligt, at da han til sidst gerne vilde sige, forstaar jeg, et Par venlige Ord om Kontorchef Cohn i Anledning af hans Afgang fra Valutakontoret, refererede han